

Relvatööstuse aktiivsus elavnes kiiretempoliselt. Mobilisatsioonid Saksas, Prantsusmaal ja Tšehhoslovakkias ning sõjavägede koosseisude suurendamised reservistidega valmisolekuks igaks juhtumiks ka teistes riikides mõjutasid majanduslikku aktiivsust paratamatult pidurdavalt. Ja kui sõjakartuse tõsisel hirmus poleks üksteise võidu püüdnud täiendada toorainete ja muid tagavarasid, siis oleks rahvusvahelise kaubanduse tagasimineku kindlasti olnud tunduvalt suurem.

Eesti majanduse kohta võib aga rõõmus-taval kombel sedastada, et see jäi septembrikuu ja samuti möödunud aasta muudest ärevaist päevadest haaravalt puudutamata. Meil ei tekkinud eriliselt mingisugust sõjaohumeeleolu. Kuigi suuremais linnades osteti rohkem suhkrut ja samuti võeti raha hoiuarvetelt tavalisest rohkem, siis osutus see oma ulatuselt ometi väga tagasihoidlikuks. Võib-olla, et kartuse psühhoos oleks meilgi lõppeks suurenenud, kui rahvusvahelise kriisi lahendus septembri lõpul oleks nõudnud rohkem aega.

Konjunkturi nõrgenemine maailmamajanduses ei jäänud meile siiski päris mõjuta, aga mitmesugustel eripõhjustel, millest pikemalt allpool, ei olnud see Eestis siiski niivõrd tugev kui enamikus teistes riikides. Väliskaubanduse käive langes väärtuse järgi küll 2,7%, kuid seevastu paranes väliskaubanduse bilanss, andes 1937. a. 5,1 milj. kr. sisseveo ülekaalu asemel ainult 3,3 milj. passiviteedi. Tööstuses tõusis aga tootmistegevuse indeks (1927—31 = 100) 143,3-lt 150,2-le ning põllumajanduse turutoodangu väärtus tõusis 109 milj. kr-lt 115 milj. kr-le. Samuti suurenes suuremate palgaliste kihtide teenistuse üldsumma 95,5 milj. kr-lt 100,9 milj. kr-le.